

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

č. j. 27 C 222/2004 – 279

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem Mgr. Vítem Bičákem v právní věci žalobce: J. P., nar. bytem zastoupeného JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalované: Allianz pojišťovna, a. s. se sídlem Ke Štvanici 656/3, Praha 8, o náhradě škody na zdraví

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku Kč spolu s 2,5 % úrokem z prodlení z částky Kč od 12.8.2004 do zaplacení a z částky Kč od 6.10.2006 do 17.5.2007 a to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba o zaplacení úroku z prodlení z částky 270.000,-Kč od 20.9.2006 do 5.10.2006 o zaplacení částky 3.965,20 Kč s příslušenstvím, o zaplacení částky 9.367,-Kč s 2,5% úrokem z prodlení z částky 6.516,-Kč od 12.8.2004 do zaplacení a o zaplacení částky 650.770,-Kč s 2,5 % úrokem z prodlení z částky 187.650,-Kč od 12.8.2004 do zaplacení.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Státu se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se po částečných zastaveních řízení a po připuštění změn žaloby domáhal zaplacení náhrady škody na zdraví žalobce z dopravní nehody ze dne 17. 8. 2002. Žalobní

nárok byl představován bolestným ve výši 55.200,- Kč, mimořádným navýšením ztížení společenského uplatnění ve výši 1,272.000,- Kč, ohodnocením péče příbuzných o žalobce ve výši 1,005.134,- Kč a náklady na cestu blízkých osob při návštěvách žalobce v nemocnicích a rehabilitačních ústavech ve výši 23.980,50 Kč. Žalovaný za škodu odpovídá z titulu uzavřeného pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla. Řidič motorového vozidla, který zavinil dopravní nehodu, byl za to pravomocně odsouzen v trestním řízení.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu, když základ nároku vyplývající z odpovědnosti za dopravní nehodu a uzavřeného pojištění byl mezi účastníky nesporný a žalovaný na náhradu škody na zdraví žalobci již v minulosti plnil. Žalovaný žalobnímu nároku namítal, že zde nejsou dány důvody mimořádného navýšení ztížení společenského uplatnění. Ohledně navýšení bolestného poukázal, že toto navýšení nebylo lékařem, který vypracoval posudek, nijak zdůvodněno a bylo stanoveno paušálně na všechny položky. Uplatněné náklady na péči a cestovné nebyly v průběhu řízení doloženy. Pokud se týče požadovaného příslušenství z částky 270.000,- Kč za základní ztížení společenského uplatnění, namítl, že původně v žalobě bylo toto stanoveno odhadnutou částkou 800.000,- Kč, žaloba byla doručena žalované dne 6. 9. 2004, teprve dne 9. 9. 2004 byl vypracován v tomto směru posudek MUDr. Flašára, který žalovaný obdržel dne 17. 9. 2004 a na jeho základě dne 23. 9. 2004 plnil. V průběhu řízení pak bylo znaleckými posudky stanoveno vyšší ztížení společenského uplatnění, které žalovaná rovněž uhradila. Namítnul, že v řízení vystupuje jako pojistitel škůdce a jeho prodlení se tak nemůže odvíjet od pouhého odhadu a to zvláště za situace, kdy ztížení společenského uplatnění stanovené znaleckými posudky je nakonec nižší než odhad.

Soud ve věci samé již rozhodl rozsudkem č. j. 27 C 222/2004 – 202 ze dne 11. 4. 2008, ve kterém žalovanému uložil zaplatit žalobci částku [REDAKCE] Kč s příslušenstvím a co do částky 2,301.114,50 Kč s příslušenstvím a do úroky z prodlení z částky 270.000,- Kč žalobu zamítl, když na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázané, že z ortopedického hlediska utrpěl žalobce při autonehodě [REDAKCE]

[REDAKCE] Situace žalobce komplikovaná [REDAKCE]. Z neurologického hlediska [REDAKCE]

[REDAKCE] Škoda na zdraví žalobce vyžadovala mimořádně náročný způsob léčby [REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE] Po

autohavárii musel žalobce [REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE] Žalovaný žalobci uhradil ztížení společenského uplatnění stanoveného lékařem. Na tomto základě soud dovodil, že žalobce má právo podle § 9 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb. právo uplatnit svůj nárok na zaplacení škody způsobené provozem dopravního prostředku přímo u žalovaného, když předpoklady odpovědnosti za škodu podle § 427 odst. 1 obč. zák. jsou dány. V případě žalobce došlo k výraznému ztížení společenského uplatnění, toto se však projevilo ve stanoveném bodovém ohodnocení lékařskými posudky. Nejedná se o zvlášť výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, který by se jevil ještě závažnější nad rámec následků popsaných v ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 440/2001 Sb. a zdůvodňoval další navýšení, a to i s ohledem na věk a další předpokládané uplatnění v životě. Co se týče nároku na úrok z prodlení z částky 270.000,- Kč soud uzavřel, že v řízení

nebylo prokázáno, že by žalovaný jako pojistitel při likvidaci škody postupoval v rozporu se svými povinnostmi stanovenými pro tento případ v ustanovení § 9 odst. 2 a 3 zákona č. 168/1999 Sb., a proto nelze v jeho případě hovořit o prodlení s úhradou. Nárok na náhradu škody spočívající ve vynaložené péči příbuzných o žalobce a ve vynaložených nákladech na cesty příbuzných za žalobcem označil soud za podřaditelné pod náklady léčení podle § 449 odst. 1 obč. zák. Tyto náklady se však podle § 449 odst. 3 obč. zák. hradí tomu, kdo je vynaložil. Touto osobou dle žalobního tvrzení žalobce nebyl, když cesty byly konány rodinou vozidlem držitele R [REDAKCE] F [REDAKCE]. Žalobci nevznikla v tomto směru žádná materiální újmy ve smyslu § 442 odst. 1 obč. zák.

K odvolání žalobce Městský soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem č. j. 55 Co 418/2008 – 229 ze dne 17. 2. 2009 rozsudek soudu I. stupně ve výroku o zamítnutí žaloby co do částky 1,272.000,- Kč potvrdil a co do částky 1,029.114,50 Kč s příslušenstvím a co do zaplacení úroku z prodlení z částky 270.000,- Kč, jakož i do nákladových výroků zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Za správný považoval odvolací soud závěr soudu I. stupně, že v případě žalobce se nejedná o zvláště výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, který by se jevil ještě závažnější nad rámec následků popsanych v ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 440/2001 Sb. a zdůvodňoval další navýšení podle ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001 Sb. Odvolací soud se však neztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že žalobce není pasivně věcně legitimován k žalobou uplatněnému nároku na vynaloženou péči příbuzných a na vynaložené náklady na cesty příbuzných za žalobcem do léčebných zařízení, když uvedl, že podle § 449 odst. 1 obč. zák. se hradí při škodě též účelné náklady spojené s léčením. Podle odst. 3 téhož ustanovení se hradí náklady léčení tomu, kdo je vynaložil. Podle dlouhodobě konstantní judikatury platí, že náklady, které vznikají poškozenému tím, že nemůže obstarávat své potřeby a svou domácnost v dosavadní míře, a že tyto práce nebo jejich část musí vykonávat někdo jiný, byť i manželka se synem, nad míru odpovídající § 19 zákona o rodině, je třeba považovat za věcnou škodu, jejíž výše se určí podle obecné hodnoty těchto prací (třebaže jsou manželkou a synem vykonávány bezúplatně). Přitom soudy aktivní věcnou legitimaci k uplatnění tohoto nároku poškozenému v případě, že za něj obstarává jeho potřeby a domácnost člen rodiny, přiznávají. Odvolací soud vyslovil názor, že vzhledem k propojení rodinných financí se jeví nelogickým, aby podmínkou aktivní věcné legitimace žalobce k uplatnění posuzovaného nároku bylo vyvažování péče rodinných příslušníků nad míru odpovídající § 19 zákona o rodině finančním plněním. Dalo by se říci, že majetek žalobce se zmenšil právě tím, že v důsledku škodné události přišel o schopnost se spolupodílet na chodu domácnosti ve smyslu § 19 zákona o rodině. Obdobné platí pro náklady vynaložené rodinnými příslušníky žalobce v souvislosti s jeho návštěvami v léčebných zařízeních. Zde ovšem judikatura dovozuje, že z hlediska účelnosti vynaložení těchto nákladů je nutno zkoumat, zda se jedná o návštěvy, které podle odborného lékařského posouzení měly psychoterapeutický význam pro poškozeného a zda bylo zachováno hledisko úspornosti při volbě dopravního prostředku, tj. zda se návštěva nedala uskutečnit s podstatně nižšími náklady při použití veřejných dopravních prostředků. Ohledně uplatněného nároku na náklady na cesty žalobce do léčebných zařízení shledal odvolací soud rozsudek soudu I. stupně nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Stejně tak zhodnotil i rozhodnutí o nároku na úrok z prodlení z částky 270.000,- Kč, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, jaké skutečnosti má soud za prokázány (zejména, kdy se stala částka splatnou). Soudu I. stupně pak odvolací soud uložil, aby se při vázanosti právním názorem odvolacího soudu znovu zabýval nároky žalobce na náhradu nákladů léčení a na zákonné příslušenství z částky 270.000,- Kč.

Při vázanosti právním názorem odvolacího soudu pak soud vyzval žalobce k doplnění skutkových tvrzení a tento doplnil svá skutková tvrzení následovně:

ohledně úroku z prodlení z částky 270.000,- Kč uvedl, že částka byla žalobci uhrazena dne 18. 5. 2007, přičemž znalecký posudek, na základě kterého byla tato částka hrazena, byl doručen dne 20. 9. 2006, žalobce tak nadále požadoval úrok z prodlení za období od 20. 9. 2006 do 17. 5. 2007;

ohledně nároku na cestovné uvedl, že tyto zahrnují náklady na cesty příbuzných za žalobcem do nemocnice a rehabilitačních ústavů a náklady žalobce samotného na vyšetření ke znalcům v Praze. Příbuzní (manželka, synové M. a L., dcera M. P., švagr R. P.) cestovali za žalobcem automobilem zn. BMW, který byl ve vlastnictví R. P. Náklady na pohonné hmoty byly hrazeny manželkou. Za půjčení vozidla byla panu P. v průběhu let 2002 – 2003 uhrazena celkem částka Kč, když za půjčení vozidla na cestu do nemocnice v okolí bydliště příbuzných mu manželka žalobce dávala cca Kč, za cestu do Kč. K přepravě bylo použito osobní vozidlo v případě, kdy cestovalo za žalobcem více příbuzných. Pokud jela manželka žalobce sama, cestovala autobusem, tyto náklady neuplatňuje. Do rehabilitačních ústavů a neexistuje z místa bydliště příbuzných přímé spojení, ostatní spojení jsou časově náročná a nevhodná k použití vzhledem k návštěvním hodinám v těchto zařízeních. Jednotlivé cesty byly vymezeny následovně:

od do pobyt žalobce v nemocnici v vzdálenost km, návštěvy se uskutečnily ve dnech

od do pobyt žalobce v vzdálenost km, návštěvy se uskutečnily ve dnech

od do pobyt žalobce v nemocnici vzdálenost km, návštěvy se uskutečnily ve dnech a (není přímé spojení a veřejnou dopravou nelze vykonat cestu tam a zpět v jednom dni),

od do pobyt žalobce v nemocnici návštěvy se uskutečnily ve dnech a

od do pobyt žalobce v vzdálenost km, návštěvy se uskutečnily ve dnech

za cesty spojenými s návštěvami příbuzných tak žalobce požadoval podle vyhlášky (spotřeba benzínu vč. amortizace vozidla) zaplatit celkem Kč;

ohledně nároku na cestovné žalobce dále požadoval podle vyhlášky zaplatit částku Kč za cestu na vyšetření u znalců stanovených soudem v ÚVN ve Střešovicích ve dnech (ortopedie) a (neurologie), když zdravotní stav žalobce neumožňuje používat veřejnou dopravu;

Úroky z prodlení požadoval žalobce z cestovného v částce Kč ve výši 2,5% za období od do zaplacení.

ohledně nákladů léčení – péče blízkých osob žalobce požadoval zaplatit Kč, když uvedl, že od návratu z léčení dne vyžaduje pomoc další osoby při péči

úkony není žalobce nyní schopen sám vykonávat. Před nehodou byl zcela soběstačný,

V současné době není z tohoto ničeho schopen s ohledem na špatnou pohyblivost, za použití

naopak vyžaduje péči od dalších osob. Péči shora uvedenou vykonávají manželka M. a syn M. kteří Za období od do požadoval žalobce 577,- Kč denně podle tehdy platné přílohy č. 1 vyhlášky č. 182/1991 Sb., za období od do požadoval žalobce podle vyhlášky č. 505/2006 Sb. za 4,5 hodiny práce 380,- Kč denně, přičemž za období od odečetl příspěvek na péči ve výši - Kč měsíčně. Úroky z prodlení požadoval z částky 259.650,- Kč ve výši 2,5% od 12. 8. 2004 do zaplacení.

Na tomto základě pak soud řízení částečně zastavil a připustil změnu žaloby.

V intencích pokynu a závazného právního názoru odvolacího soudu, jakož i doplněných skutkových tvrzení žalobce doplnil soud dokazování ve vztahu k zbývajícím sporným nárokům a na tomto základě vzal za prokázané následující skutečnosti:

Podle obsahu spisu byly znalecké posudky, na základě kterých žalovaná poskytla částečné plnění - Kč, doručeny žalované dne 20. 9. 2006.

Pokud se týče návštěv žalobce během jeho pobytů ve zdravotnických zařízeních, má soud celkový rozsah návštěv za prokázaná na základě svědeckých výpovědí manželky žalobce M. P. která do nemocnice za ním jezdila do každý den a to hromadnou dopravou, pokud jela i s dětmi, tak autem. Do jezdili až týdně, na Vánoce vezli žalobce domů taxíkem. Do jezdili týdně. Do a jezdili autem, neboť je tam špatné spojení, auto řídil otec či manžel dcery. Manželka žalobce vždy dávala peníze na benzín a něco k tomu. V navštívili žalobce třikrát. Tyto skutečnosti jsou potvrzovány i svědeckou výpovědí syna žalobce M. P. Pokud tento v dílčích případech uváděl menší rozsah návštěv než jeho matka, nezpochybňuje to dle názoru soudu její svědeckou výpověď, neboť lze důvodně předpokládat, že na rozdíl od své matky se všech návštěv nemusel zúčastnit. Podle názoru soudu byl prokázán celkový rozsah návštěv tak, jak je tvrzen žalobcem, když prokazování skutečností, že se jednotlivé návštěvy uskutečnily konkrétně ve dnech uváděných žalobcem považuje soud za nadbytečné. Tento rozsah je prokazován i čestným prohlášením M. P. ze dne 10. 8. 2004.

Žalovaná v průběhu řízení nesporeovala, že uskutečněné návštěvy měly pro žalobce terapeutické účinky.

V souvislosti s tímto řízením jel žalobce do dvakrát. Tyto cesty platil žalobce nebo jeho manželka, vždycky dali 2.000,- Kč na benzín a na auto, jak vyplynulo z výpovědi svědkyně M. P.

K cestám bylo používáno vozidlo zetě žalobce R. P. jak vyplynulo z výpovědi svědků P. a P. Jednalo se o vozidlo BMW 318i M3. Vozidlo Opel Vectra Caravan 1.8 16V vlastnil jmenovaný od jak vyplývá z předložených technických průkazů. Podle písemného prohlášení R. P. mu bylo za půjčení vozidla

k cestě za žalobcem do nemocnice v letech 2002, 2003 a 2006 zaplaceno cca 8.000,- Kč, když za jednu cestu do nemocnice v blízkosti bydliště dostával 150,- Kč a za cestu do Prahy 300,- Kč. Náklady na pohonné hmoty platili manželka a syn žalobce.

Na základě svědeckých výpovědi manželky a syna žalobce vzal soud za prokázaný žalobcem tvrzený rozsah poskytované péče, když tato je i podle dříve čtených znaleckých posudků v příčinné souvislosti s předmětnou dopravní nehodou. Rozsah poskytované péče je dle názoru soudu adekvátní zdravotnímu postižení žalobce.

Podle rozhodnutí Magistrátu města [redacted] ze dne [redacted] byl žalobci od [redacted] přiznán příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně.

Soud zamítl návrh na doplnění dokazování dotazem na ošetřujícího lékaře ohledně rozsahu a účelnosti návštěv a to s ohledem na skutečnost, že žalobou uplatňovaný počet návštěv odpovídá průměrně dvěma návštěvám týdně, což lze jistě považovat za obvyklé a přiměřené, přičemž terapeutické účiny návštěv příbuzných byly žalovanou stranou učiněny nesporné.

Na základě shora uvedených skutečností a s přihlédnutím k již dřívější závěrům, které nebyly rozsudkem odvolacího soudu dotčeny, jakož i při vázanosti právním názorem odvolacího soudu, dospěl soud k závěru, že pokud se týče požadavku na zaplacení úroku z prodlení z částky 270.000,- Kč byly žalované doručeny znalecké posudky dne 20. 9. 2006 a neměla k nim výhrady. S ohledem na ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. se tak žalovaná dostala do prodlení dne 6. 10. 2006. V tomto rozsahu také soud žalobě vyhověl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, když požadavek na úrok z prodlení za období od 20. 9. 2006 do 5. 10. 2006 zamítl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Pokud se týče požadavku na náhradu nákladů spojených s cestami příbuzných za žalobce během jeho pobytu ve zdravotnických zařízení, kterou soud při vázanosti právním názorem odvolacího soudu hodnotí jako důvodný požadavek na náhradu nákladů léčeni podle § 449 odst. 1 a 3 obč. zák., bylo požadováno zaplacení částky 17.464,50 Kč s 2,5% úrokem z prodlení od 12. 8. 2004 do zaplacení. Soud považuje rozsah účtovaných návštěv, které se v průměru konaly [redacted] týdně za přiměřené, obvyklé a to včetně způsobu dopravy, jehož přiměřenost vyplývá z toho, že se návštěv účastnil větší počet příbuzných, individuální cesty manželky žalobce hromadnou dopravou nad uvedený rámec účtovány nejsou. Základ nároku má oporu v závazném právním názoru odvolacího soudu, když terapeutické účinky žalovaná nakonec nesporeovala. Za opotřebení vozidla dostával jeho vlastník R [redacted] P [redacted] 150,- Kč za jízdu, tj. $x 43 = 6450,-$ Kč a 300,- Kč za jízdu do Prahy, tj. $x 2 = 600,-$ Kč, celkem **7050,- Kč** (11016,- Kč by byla amortizace dle vyhlášky), do této částky lze považovat za doložené náklady (amortizace šla k tíži vlastníka vozidla). Náklady na benzin pak byly následující: v roce 2002, $1230 \text{ km} \times 7,8 \text{ l/100km} \times 26,20 \text{ Kč/l}$ (vyhl. cena benzínu) = **2513,60 Kč** ([redacted] $20 \text{ km} \times 15 \text{ jízd} = 300 \text{ km}$, [redacted] $62 \text{ km} \times 15 \text{ jízd} = 930 \text{ km}$); v roce 2003, $2010 \text{ km} \times 7,8 \text{ l/100km} \times 25,10 \text{ Kč/l}$ (vyhl. cena benzínu) = **3935,20 Kč** ([redacted] $50 \text{ km} \times 11 \text{ jízd} = 550 \text{ km}$, [redacted] $710 \text{ km} \times 2 \text{ jízd} = 1420 \text{ km}$, [redacted] $20 \text{ km} \times 2 \text{ jízd} = 40 \text{ km}$). Na tomto základě tak soud přiznal žalobci částku 13498,80 Kč s 2,5% úrokem z prodlení od 12. 8. 2004 do zaplacení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, když co do částky 3965,20 Kč s příslušenstvím soud žalobu zamítl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Pokud se týče požadavku na náhradu nákladů spojených s cestami žalobce ke znalcům (9.367,- Kč s 2,5% úrokem z prodlení z částky 6.516,- Kč od 12. 8. 2004 do zaplacení), pak tento soud zamítl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku, když tyto náklady představují náklady řízení žalobce.

Ohledně péče blízkých osob o žalobce, kterou soud při vázanosti právním názorem odvolacího soudu hodnotí jako důvodný požadavek na náhradu nákladů léčení podle § 449 odst. 1 a 3 obč. zák., pak žalobce požadoval za období od 6. 8. 2003 do 31.12. 2006 á 577 Kč denně podle vyhlášky č. 182/1991 Sb. Soud se v zásadě s podpurným použitím citované vyhlášky shoduje, když jednotlivé úkony péče dle přílohy 1 vyhlášky hodnotí následovně

položka 3	pomoc při osobní hygieně, podávání věci, pomoc při oblékání	50,- Kč
položka 4	jednoduché pečovatelské úkony	15,- Kč
položka 7	nákupy a nutné pochůzky	30,- Kč
položka 9	práce spojené s udržováním domácnosti	30,- Kč
položka 10	příprava jídla	40,- Kč
položka 11	doprovod při procházkách a k lékaři	32,- Kč
celkem denně 3:55 hod.		197,- Kč

Dle názoru soudu v daném případě praní, žehlení, drobné úpravy prádla a péče o lůžko nepřesahují rozsah obvyklé dělby práce v rámci rodiny a bylo by je nutno vykonávat bez ohledu na úraz žalobce, přičemž nebylo tvrzeno, že by sám žalobce tyto práce dříve v rámci rodiny sám vykonával. Na tomto základě tak soud za [redacted] dnů po 197,- Kč přiznal [redacted]-Kč, přičemž pokud se týče úroku z prodlení k datu 12. 8. 2004 bylo žalováno [redacted]-Kč, tj. [redacted]-Kč, a žalobce nesprávně uvádí, že už v žalobě požadoval 15x17.310,- Kč, žalovaný se tedy mohl dostat do prodlení pouze s částkou [redacted]-Kč, která odpovídá i výpočtu soudu.

Za období od 1. 1. 2007 do 13. 8. 2009 požadoval žalobce 380,- Kč denně dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou pak od 1. 8. 2007 snížil o [redacted] Kč měsíčně za příspěvek na péči. Soud s použitím citované vyhlášky shoduje, avšak podle § 6 vyhlášky oceňuje shora uvedený rozsah vykonávaných prací pouze částkou 50,- Kč/hod., když je nutno zohlednit tu skutečnost, že se jedná o nekvalifikovanou práci, která není vykonávána profesionálními pečovateli, je vykonávána ve vlastní domácnosti a v rámci péče o blízkého člověka, zároveň přiznané ocenění není nižší než minimální mzda. Při uznaném rozsahu prací 3:55 hod. činí náhrada 196,- Kč denně. Tedy za 956 dnů celkem 187.376,- Kč, od čehož je nutno odečíst přiznaný příspěvek na péči v celkové výši [redacted]-Kč, takže žalobce má za své ošetřování právo na částku [redacted]-Kč. Na tomto základě tak soud za ošetřování blízkých osob, při vázanosti právním názorem odvolacího soudu, přiznal žalobci částku [redacted]-Kč spolu s 2,5% úrokem z prodlení z částky [redacted]-Kč od 12. 8. 2004 do zaplacení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, a co do částky 650770,- Kč spolu s 2,5% úrokem z prodlení z částky 187650,- Kč od 12. 8. 2004 do zaplacení soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku, rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř., když procesně převážně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

O náhradě nákladů řízení státu, které jsou v daném případě představovány zaplaceným svědečným a znalečným, rozhodl soud ve výroku IV. tohoto rozsudku podle § 150 o. s. ř., když v daném případě by stát podle § 148 odst. 1 o. s. ř. měl podle výsledků řízení proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení, přičemž osvobození žalobce podle zákona o soudních poplatcích bez dalšího neznamená, že tento naplňuje i předpoklady pro osvobození

od soudních poplatků ve smyslu § 138 o. s. ř., avšak právě okolnosti případu spočívající v tom, že se žalobce domáhal převážně náhrady škody na zdraví, svědčí pro závěr, že by se uložení povinnosti platit náklady řízení státu jevila jako nepřiměřená tvrdost.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný proti povinnému navrhnout soudní výkon rozhodnutí či soudní exekuci.

V Praze dne 16. října 2009

Mgr. Vít Bičák
soudce, v.r.

Za správnost vyhotovení: Nina Najerová